

Sygn. akt V Kz 883/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Krystyna Pisarska

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Matecka

po rozpoznaniu w sprawie **J. K.**

córki K. i H. z d.K., ur. (...) w W.

obwinionej o czyn z art. 60¹ § 4 pkt 2 i 2a k.w.

zażalenia wniesionego w dniu 12 października 2015 r. przez oskarżyciela publicznego – (...) Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w K.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 1 października 2015 r.

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 października 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. umorzył postępowanie w sprawie, a koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł (...) Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w K., zaskarżając orzeczenie w całości i zarzucając mu na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mający istotny wpływ na wydane postanowienie:

- poprzez przyjęcie, iż używanie nazwy rodzajowej „hotel” na zewnątrz budynku na szyldzie i na stronie internetowej obiektu (...) – w tym, w treści jej adresu – bez decyzji Marszałka Województwa (...), nie stanowi wykroczenia z art. 60¹ § 4 pkt 2 k.w.;

- poprzez przyjęcie, iż świadczenie usług hotelarskich i używanie określenia „B. H.w nazwie obiektu na zewnątrz budynku oraz na stronie internetowej obiektu (...) nie wprowadza klientów w błąd co do rodzaju obiektu i nie stanowi wykroczenia z art. 60⁽⁽¹⁾⁾ § 4 pkt 2a k.w.;

- poprzez nieznajdujące oparcia w materiale dowodowym przyjęcie, iż Prezes UOKiK, uchylając zarządzenie pokontrolne i umarzając postępowanie uznał zarzuty stawiane obwinionej za bezpodstawne.

W konkluzji zażalenia skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Zażalenie oskarżyciela publicznego zasługuje na uwzględnienie ze skutkiem w postaci uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy sądowi pierwszej instancji do rozpoznania.

Wskazać należy w pierwszym rzędzie, iż sąd meriti wydając skarżoną decyzję uchylił się od poczynienia jakichkolwiek własnych ustaleń faktycznych w sprawie, a poprzestał jedynie na bezrefleksyjnym powieleniu całości argumentacji obrońcy obwinionej, zawartej w sprzeciwie od wyroku nakazowego wydanego przez Sąd Rejonowy w Sosnowcu w dniu 8 października 2014 r. Sama ta okoliczność implikuje stwierdzenie, że decyzja sądu w przedmiocie umorzenia postępowania była co najmniej przedwczesna, a nadto rodzi uzasadnioną wątpliwość co do jej samodzielności.

Jak wynika z akt sprawy, w obiekcie należącym do spółki (...), której Prezesem Zarządu jest obwiniona, świadczone są usługi hotelarskie. Obiekt ten wpisany jest do rejestru innych obiektów, w rozumieniu art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r., poz. 196). Przedmiotowy obiekt nie posiada decyzji Marszałka Województwa (...) o zaszeregowaniu go do odpowiedniego rodzaju i kategorii, co oznacza, że nie jest on obiektem hotelarskim w rozumieniu art. 36 w/w ustawy.

Kwestią kluczową dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy obwiniona w sposób uprawniony posługuje się nazwą (...) do oznaczenia sieci obiektów prowadzonych przez spółkę. Zgodnie bowiem z treścią art. 43 ustawy o usługach turystycznych z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 196), nazwy rodzajów i oznaczenia kategorii obiektów hotelarskich, o których mowa w art. 36 (w tym hotele) i art. 37 ustawy, podlegają ochronie prawnej i mogą być stosowane wyłącznie w odniesieniu do obiektów hotelarskich w rozumieniu niniejszej ustawy.

Mając na względzie treść przytoczonego przepisu sąd meriti winien przeprowadzić samodzielną analizę, czy użycie sformułowania „hotel’s” w oznaczeniu nazwy obiektu istotnie nie wprowadza w błąd co do rodzaju obiektu hotelarskiego lub jego kategorii. Sądowi odwoławczemu znane jest m.in. przedstawione w doktrynie stanowisko sprowadzające się do stwierdzenia, iż wykorzystanie nazwy rodzajowej obiektu hotelarskiego do oznaczenia obiektu, niezależnie od tego, czy ta nazwa zawiera prefiksy czy sufiksy, stanowi naruszenie przepisów ustawy o usługach turystycznych, jeżeli przedsiębiorca nie posiada stosownej decyzji kategoryzacyjnej (por. komentarz Piotra Cybuli do art. 43 ustawy, lex 2012). Podkreślenia wymaga, iż sąd rejonowy nie rozważył przy tym należycie, jak kształtują się relacje między ochroną nazw rodzajowych i kategorii obiektów hotelarskich, a prawami przysługującymi w wyniku rejestracji znaku towarowego. Na poparcie swojego stanowiska przytoczył argument, iż znak słowno-graficzny zawierający nazwę (...) podlega ochronie, co potwierdziła kopia świadectwa ochronnego, udzielonego przez Urząd Patentowy RP. Tymczasem problematyka ta znalazła swoje odzwierciedlenie m.in. w wyroku NSA w Warszawie z dnia 6 czerwca 2003 r. (I SA 1554/01; LEX nr 678035), z którego wynika, że rejestracja znaku towarowego nie zwalnia zgłaszającego z przestrzegania prawa, w tym ustawy o usługach turystycznych.

W dalszym rzędzie sąd a quo nie poczynił ustaleń, w jaki sposób w okresie objętym zarzutem obwiniona przedstawiała prowadzoną przez spółkę działalność na stronach internetowych, a nadto czy informacje umieszczone na obiekcie, w tym rysunki, napisy na szyldzie, odesłania do stron internetowych były rzetelne i obrazowały rzeczywisty jego stan. W błąd wprowadzać może bowiem nie tylko sama treść informacji, ale też inne oznaczenia sugerujące, że mamy do czynienia z obiektem o innym standardzie niż w rzeczywistości. Z zarzutu wynikało, iż obiekt figurował na stronie internetowej (...) zawierającej bazę noclegową w wykazie „hotele”, a pod tym adresem pojawiały się takie sformułowania jak cennik hotelowy czy meble hotelowe. W tym kontekście stwierdzenie, że informacje o rodzaju świadczonych przez obwinioną usług były czytelne i nie mogły wprowadzać w błąd, budzą poważne wątpliwości.

Należy zauważyć, iż wykroczenie określone w art. 60¹§ 4 pkt 2a ma charakter formalny, można je popełnić umyślnie bądź nieumyślnie. Stąd też wypadałoby rozważyć, jaki wpływ miała obwiniona na treści prezentowane w serwisach internetowych na temat należącego do jej spółki obiektu i czy faktycznie przedstawiciele spółki odpowiedzialni za prowadzenie obiektów tej sieci, w tym przypadku obiektu w S., występowali do administratorów portali z wnioskiem o niezwłoczną korektę ewentualnych nierzetelnych informacji. W aktach sprawy brak jest wydruków wiadomości

e-mail, na które powoływał się obrońca obwinionej w sprzeciwie od wyroku nakazowego, nie można zatem tego twierdzenia obiektywnie zweryfikować.

Rację ma przy tym skarżący, że decyzja Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i konsumentów z dnia 3 sierpnia 2014 r., mocą której uchylono zarządzenie pokontrolne (...) Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w K. z dnia 9 maja 2014 r. i umorzono postępowanie pierwszej instancji, nie mogła przesądzać o słuszności stanowiska obrony w niniejszej sprawie. Jak bowiem wynika z treści przedmiotowej decyzji, podstawę owego rozstrzygnięcia stanowiły błędy natury proceduralnej, podczas gdy kwestia dopuszczalności stosowania przez Spółkę określenia(...)nie była w tym postępowaniu badana.

Reasumując, decyzja sądu rejonowego nie mogła się ostać, jako że sąd nie zapoznał się należycie z aktami sprawy i nie poczynił podstawowych ustaleń faktycznych, będących punktem odniesienia dla dalszych rozważań. Nadmienić wypada, iż po wstępnej kontroli wniosku o ukaranie Sąd Rejonowy w Sosnowcu wydał wobec obwinionej wyrok skazujący w postępowaniu nakazowym, uznając tym samym, iż zarówno okoliczności faktyczne czynu jak i wina obwinionej nie budzą wątpliwości. W takiej sytuacji wydanie przez innego sędziego w późniejszym terminie decyzji o umorzeniu postępowania winno być wsparte rzetelnymi ustaleniami i oceną czynów zarzucanych obwinionej przez pryzmat stosownych przepisów ustawy o usługach turystycznych, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Rozpoznając ponownie przedmiotową sprawę sąd rejonowy poczyni wszelkie niezbędne ustalenia odnośnie charakteru prowadzonej przez obwinioną działalności i faktycznych oznaczeń odnoszących się do obiektu, oferującego usługi hotelarskie pod nazwą (...). Następnie rozważy, czy używana przez spółkę nazwa bądź inne oznaczenia stosowane w okresie objętym zarzutem miały charakter jednoznaczny, określający rodzaj lub kategorię obiektu zgodnie z rzeczywistością, czy też mogły wprowadzić w błąd potencjalnych klientów co do właściwości prezentowanego obiektu. Wówczas dopiero oceni, czy należy uznać obwinioną J. K. za winną zarzucanych jej czynów, czy też należy ją uniewinnić.